

przeciwny

adjectif | przeciwny - singulier, nominatif

1. Paweł poszedł w przeciwnym kierunku. 2. Jestem przeciwny karze śmierci.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	przeciwny	przeciwni/przeciwne
genitif	przeciwne	przeciwnych
datif	przeciwne	przeciwnym
accusatif	przeciwne/przeciwne	przeciwnych/przeciwne
instrumental	przeciwnym	przeciwnymi
locatif	przeciwnym	przeciwnych
vocatif	przeciwny	przeciwni/przeciwne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	przeciwna	przeciwne
genitif	przeciwnej	przeciwnych
datif	przeciwnej	przeciwnym
accusatif	przeciwną	przeciwne
instrumental	przeciwną	przeciwnymi
locatif	przeciwnej	przeciwnych
vocatif	przeciwna	przeciwne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	przeciwne	przeciwne
genitif	przeciwne	przeciwnych
datif	przeciwne	przeciwnym
accusatif	przeciwne	przeciwne
instrumental	przeciwnym	przeciwnymi
locatif	przeciwnym	przeciwnych
vocatif	przeciwne	przeciwne

